

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **BESKYDČAN – sdružení pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd, občanského sdružení**, se sídlem Ostravice, Muchovice 393, zastoupeného Mgr. Luděkem Šikolou, advokátem v Brně, Dvořákova 13, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, za účasti **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Praha 4, Na Pankráci 546/56, zastoupeného JUDr. Karlem Muzikářem, advokátem v Praze 1, Křižovnické náměstí 193/2, o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 2. 2010, č. j. 22 Ca 43/2008 – 219,

t a k t o :

- I. Řízení o kasačních stížnostech **se zastavuje**.
- II. Účastníci řízení a osoba na řízení zúčastněná **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 2. 2010, č. j. 22 Ca 43/2008 – 219 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2007, č. j. MSK 158513/2007, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdek-Místek ze dne 14. 8. 2007, č. j. SÚ/5137/05/RA, jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby *Silnice I/48 Frýdek – Místek, obchvat*, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozsudek krajského soudu napadli včas podanými kasačními stížnostmi žalovaný a osoba zúčastněná na řízení. Podáními doručenými zdejšímu soudu dne 26. 11. 2010 a 30. 11. 2010 vzali osoba zúčastněná na řízení a žalovaný své kasační stížnosti v plném rozsahu zpět.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.*

Podle ustanovení § 47 písm. a) věty před středníkem s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovateli svůj návrh zpět.*

Vzhledem k tomu, že oba stěžovatelé, tedy žalovaný i osoba zúčastněná na řízení, vzali vůči soudu své kasační stížnosti v plném rozsahu zpět, Nejvyšší správní soud řízení o těchto kasačních stížnostech zastavil [§ 47 písm. a) s. ř. s., § 120 s. ř. s.].

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Dle ustanovení prvně zmíněného *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzali-li však návrhovateli podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení návrhovatele, má návrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.* Podle prvně zmiňovaného ustanovení bylo rozhodováno jak v případě žalobce a žalovaného, tak i osoby zúčastněné na řízení, neboť ta se podáním kasační stížnosti stala účastníkem řízení před zdejším soudem (§ 102, věta první s. ř. s., § 105 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přitom při rozhodování o nákladech řízení vycházel z věty první § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť má zato, že výjimka z takto obecně stanoveného pravidla, uvedená ve větě druhé citovaného ustanovení, na daný případ nemůže být aplikována *per se*, neboť kasační stížnost zde nepodal návrhovatel (žalobce), ale odpůrce (žalovaný) a osoba zúčastněná na řízení.

O vrácení zaplacených soudních poplatků rozhodne samostatným rozhodnutím krajský soud (§ 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu